

ART KINO

ŠKOLA U KINU

ZA SREDNJE ŠKOLE

školska godina 2016/2017

WEB JUNKIE - OVISNICI O INTERNETU (Web Junkie, Izrael / SAD, 2013.)

Režija: Shosh Shlam, Hilla Medalia

Scenarij: Hilla Medalia

Produkcija: Chicken And Egg Pictures, Impact Partners, New Israeli Foundation for Cinema and Television

Distribucija: Restart Label

Trajanje: 73'

Web junkie – ovisnici o Internetu je dokumentarac sniman u Centru za odvikavanje od mrežnih igara i interneta smještenom u predgrađu Pekinga. Film prati trojicu kineskih tinejdžera, tijekom tromjesečnog razdoblja odvikavanja, i to od njihova ulaska u jedan od mnogobrojnih sličnih centara u Kini pa sve do odlaska kući. Doprema ih se u klinike najčešće protiv njihove volje, a čuvaju ih vojnici koji nadgledaju dječje odaje okružene ogradiama i rešetkama. "To bi se trebalo zvati centar za uništavanje uma tinejdžera. To je kao pranje mozga", kaže jedan od protagonistova. Iako je dječak u pravu, izvor njihovih problema leži duboko zakopani u obiteljskim odnosima mladih ovisnika.

Pojava novih tehnologija i virtualnog načina komuniciranja i prenošenja informacija donosi i nove vrste ovisnosti kao što su ovisnost o internetu, igricama i društvenim mrežama. Ovisnost o internetu i službeno je uvrštena među psihološke poremećaje. Ovaj dokumentarac snimljen je u Kini koja je suočena sa sve većim brojem mladih koji više nisu u stanju normalno funkcionirati u svakodnevnom životu zbog ovisnosti o internetu. Iako se postavlja pitanje da je li ovakav oblik ovisnosti naišla na plodno tlo upravo u Kini zbog sve veće usamljenosti njihove djece (zbog politike jednog djeteta), s pojavom istih ili sličnim fenomena susreću se sve zemlje svijeta u kojima je djeci dostupan internet. Zanimljivo je napomenuti da je i u Hrvatskoj moguće liječiti ovaj oblik ovisnosti i to u Psihijatrijskoj bolnici za djecu i mladež u Zagrebu.

Ovaj zanimljiv dokumentarac dio je poznatog tv serijala P.O.V. (Point Of View) koji je posvećen isključivo nezavisnim dokumentarnim filmovima i koji se prikazuje na američkoj javnoj televiziji od 1988. godine

Datumi održavanja programa:

- **28. 10. 2016. (petak) u 12,30 sati**
- **20. 12. 2016. (utorak) u 12,30 sati**
- **9. 2. 2017. (četvrtak) u 9,00 sati**
- **24. 3. 2017. (petak) u 9,00 sati**

400 UDARACA (Les quatre cents coups, Francuska, 1959.)

Režija: François Truffaut

Scenarij: François Truffaut, Marcel Moussy

Uloge: Jean-Pierre Léaud, Albert Rémy, Claire Maurier

Produkcija: Les Films du Carrosse, Sédif Productions

Distribucija: Institut français

Trajanje: 99'

Dječak Antoine Doinel nema sreće ni kod kuće ni u školi. Kod kuće se Antoine susreće s neshvaćanjem roditelja, a u školi ga muči učitelj francuskog koji dječaka smatra propalicom. Roditelji ga zanemaruju pa Antoine izbjegava odlazak u školu kako bi gledao filmove i igrao se s prijateljima. Utjehu pronađući i u sitnim prijestupima i neprestanom maštanju o ljepešoj svakodnevici. Kad ga učitelj optuži zbog plagiranja, Antoine trajno napušta školu. S prijateljem ukrade pisaći stroj ocu kako bi financirao planove za odlazak od kuće, nakon čega ga gnjevni otac predaje policiji, a Antoine završava u zatvoru s okorjelim kriminalcima. U popravnom domu Antoine otkriva svoju potištenost i nezadovoljstvo u fragmentiranom nizu monologa.

400 udaraca filmski je prvijenac poznatog francuskog sineasta, Francoisea Truffauta te jedno od inauguralnih djela francuskog novog vala. Truffaut se, prije snimanja 400 udaraca, godinama bavio filmskom kritikom te je, zajedno s istomišljenicima iz časopisa *Les Cahiers du Cinéma*, utemeljio novi val kao novi stilski pravac u francuskoj kinematografiji koji je početkom 60-tih godina postao i svjetski utjecajan.

Lik Antoine Doinela baziran je na nesretnom djetinjstvu samog Truffauta, a film je hvaljen kao jedno od najboljih ostvarenja francuske i svjetske kinematografije.

Film je doživio veliki komercijalni uspjeh jer je priča o buntovnom mladiću pogodila u potpunosti raspoloženje tadašnje publike. Filmski su kritičari također bili impresionirani filmom prije svega zbog nekonvencionalnih narativnih tehnika i modernističkog stila. Film je na Međunarodnom filmskom festivalu u Cannesu 1959. nagrađen za najbolju režiju.

Truffaut je nekoliko godina kasnije odlučio nastaviti pratiti život Antoinea Doinela, te se tako 1962. pojavio kao protagonist u kratkom filmu *Antoine et Colette*, a 1968. i cijelovečernjeg filma *Ukradeni poljupci*. Ti su filmovi, zajedno s *Domicile conjugal* iz 1970. i *L'amour en fuite* iz 1979. činili ciklus zvan "Pustolovine Antoinea Doinela".

Datumi održavanja programa:

- **1. 12. 2016. (četvrtak) u 12,30 sati**
- **28. 3. 2017. (utorak) u 12,30 sati**

SLIKA (Le Tableau, Francuska, 2011.)

Redatelj: Jean-François Laguionie

Scenarij: Anik Le Ray, Jean-François Laguionie

Produkcija: BE-FILMS, Blue Spirit Animation

Distribucija: Institut français

Trajanje: 75'

U francuskom animiranom filmu *Slika* pratimo priču koja se odvija unutar jedne slike. U svijetu Slike postoje tri vrste likova. Prvi su likovi precizno nacrtani i dovršeni, svojevrsni Gotovnjaci, koji žive u dvorcu i, dok je slikar bio odsutan, proglašili su se superiornijim u odnosu na ostale likove. Zatim su tu polovično dovršeni likovi, Polovnjaci, i kojima je zabranjen ulazak u dvorac pa žive izopćeni duboko u šumi. Na dnu društvene ljestvice su Skice koji žive na samom rubu Slike i koje Gotovnjaci love iz zabave. Kada se Gotovnjak, Ramo, zaljubi u nedovršenu Claire, započeti će potraga za njihovim tvorcem, slikarom, koji će Ramu i njegove prijatelje odvesti u čaroban svijet slikarstva.

Slika je animirani film koji povezuje likovnu umjetnost i film (koncept koji je u samoj biti animiranog filma kao filmskog roda). Stoga je ovaj animirani film vizualno jedinstven jer spaja razne tehnike koji su, s jedne strane, tipični za likovno stvaralaštvo (tehnike ugljena, tuša, pastela, akvarela) s elementima filmskog medija (CGI tehnologija iigrane sekvence). Dodatno se kroz film provlače i citati koji se referiraju na poznate slike Picassa, Chagalla, Modiglianija, Matissea, s time da iz svega toga redatelj Jean-François Laguionie stvara svoju vlastitu, specifičnu, estetiku.

Posebno je interesantno Laguionievo poigravanje s pojmom okvira slike i filmskog kadra (naime sama riječ *kadar* potječe od francuske riječi *le cadre* koja znači okvir). Film započinje s praznim okvirom slike koji se malo pomalo popunjava bojama i linijama da bi se na kraju sve to pretvorilo u filmski kadar, a završava u obrnutom procesu (od kadra do okvira slike).

Osim po svom specifičnom vizualnom ugođaju, *Slika* je film koji je višeslojan i u pogledu svog sadržaja odnosno tema kojima se bavi: društvene podjele, diskriminacija, nejednakost. Međutim, pojavljuju se u filmu manje očita pitanja kao primjerice pitanja definiranje vlastita identiteta, koja je prirode umjetničkog stvaralaštva, što je najbolje prikazano u završnom razgovoru između nedovršene Lole i Slikara.

Datumi održavanja programa:

- **22. 11. 2016. (utorak) u 12,30 sati**
- **17. 2. 2017. (petak) u 9,00 sati**

VELIKA ILUZIJA (La Grande Illusion, 1937, Francuska)

Režija: Jean Renoir

Scenarij: Charles Spaak, Jean Renoir

Uloge: Jean Gabin, Dita Parlo, Pierre Fresnay, Erich von Stroheim

Produkcija: Réalisation d'art cinématographique (RAC)

Distribucija: Institut français

Trajanje: 114'

Tijekom Prvog svjetskog rata, dva francuska zrakoplovca, satnik de Boieldieu i poručnik Maréchal, oborenih su padaju u njemačko zarobljeništvo. Poručnik Maréchal je mehaničar i pripadnik radničke klase dok je de Boieldieu bogat aristokratski časnik. Dok očekuju smještaj u kamp ratnih zarobljenika, upoznaju upravitelja kampa, sofisticiranog i ljubaznog aristokrata, von Rauffenstein. Odvojeni od ratnih strahota i prisiljeni živjeti zajedno, zarobljenici stvaraju vlastiti svijet u kojem su, naizgled, važnije klasne i svjetonazorske razlike i sličnosti negoli nacionalne ili vojne. Zajedno s još jednim zarobljenikom Židovom Rosenthalom, dvojica francuskih zarobljenika planiraju bijeg iz kampa. Tijekom bijega, de Boieldieu se žrtvuje za svoje ratne drugove te stradava upravo od ruke von Rauffenstein. Maréchal i Rosenthal nalaze utočište kod njemačke udovice, te iako se među žene i Maréchal rodi ljubav, dvojica bjegunaca kreću dalje u slobodu.

Naslov filma preuzet je iz istoimene knjige britanskog pacifističkog pisca i nobelovca Normana Angella iz 1910. Renoir je svoj pacifistički stav izrazio i kroz prikaz likova u filmu koji osjećaju više zajedništva s pripadnicima iste klase i svjetonazora, nego s pripadnicima vlastite nacije ili vojske. Tako de Boieldieu i von Rauffenstein nalaze zajednički jezik koji se temelji na kodeksu časti koji dijele kao pripadnici privilegirane klase, a pripadnici radničke klase pokazuju sklonost zbližavanja s Nijemcima, s kojima dijele isto socijalno porijeklo. U *Velikoj iluziji* je ujedno prikazan kraj jedne epohe koja koïncidira sa Prvim svjetskim ratom, a to je suton europske aristokracije koja prepušta mjesto „pučanima“ odnosno radničkoj klasi.

Film prikazuje i besmisao rata te ima snažnu antiratnu poruku. Sam naziv "velika iluzija" često se tumačio kao svojevrsno redateljevo upozorenje o tome da Prvi svjetski rat nije bio "rat koji je završio sve ratove", te da svijetu predstoji novi sukob. Renoirov film je bio zabranjen u nacističkoj Njemačkoj, ali i u Francuskoj, za vrijeme Drugog svjetskog rata, jer se smatralo da će podrivati borbeni moral. *Velika iluzija* smatra se jednim od najvažnijih ostvarenja francuske i svjetske kinematografije u međuratnom periodu. Njegov redatelj, Jean Renoir, svojim je filmovima snažno utjecao na kasnije autore te se smatra prethodnikom francuskog *novog vala*, pa ga je Francois Truffaut nazivao „ocem svih nas“.

Datumi održavanja programa:

- **20. 11. 2016. (četvrtak) u 11,00 sati**
- **3. 3. 2017. (petak) u 12,30 sati**

TKO PJEVA ZLO NE MISLI (Hrvatska / Jugoslavija, 1970)

Režija: Krešo Golik

Scenarij: Krešo Golik, Vjekoslav Majer, Ivo Škrabalo

Uloge: Franjo Majetić, Mirjana Bohanec, Relja Bašić, Mia Oremović, Tomislav Žganec, Vida Jerman

Produkcija: Croatia film

Distribucija: Croatia film

Trajanje: 95'

Polovicom 1930-tih tridesetih godina u Zagrebu, mlada i atraktivna Ana Šafranek nezadovoljna je u braku sa svojim starijim suprugom Franjom te provodi dana čitajući ljubavne romane. Na nedjeljnju izletu u Samobor gospođa Šafranek i njena neudata sestra Mina upoznaju šarmantnog i slatkorječivog gospodina Fulira. Njemu se odmah svidi Ana koju fotografira te, nakon par dana, koristi priliku da posjeti Šafranekove kako bi pokazao fotografije i udvarao se Ani. Na odlasku susreće Franju, koji ne sluteći da je Fulir zainteresiran za njegovu ženu, zamisli da bi njegova šogorica Mina i Fulir bili idealan par. Nakon što Šafranek otkrije stvarne Fulirove namjere, ljubavna zavrzlama se razrješava vjenčanjem Mine i Fulira.

Podnaslovljeno kao »ljubavna komedija s pjevanjem«, *Tko pjeva zlo ne misli* je od početka postigao veliki uspjeh i kod publike i kritike, te je jedan od najgledanijih hrvatskih filmova u povijesti. Ovaj antologički hrvatski film je fino izbalansirana komedija, koja obiluje ironijom, odličnim glumačkim izvedbama i dinamičnim tempom. To nije samo prikaz života jedne „poštene zagrebačke obitelji“ (kako to g. Šafranek u jednom trenutku objasni malom Perici) čiju rutinu poremeti jedan stranac već i suptilna kritika malograđanstine. Naime, i Franjo, i Ana i Mina u filmu sanjaju o nekom drugačijem životu po uzoru na ljubavne ili pustolovne romane, a upravo Fulir predstavlja neki odmak od dosadne svakodnevice. Iako je snimljen pred više od četiri desetljeća, s radnjom filma koja se odvija 30-tih godina prošlog stoljeća, ovaj igrani film je i dalje svjež i aktualan.

Film je strukturiran u obliku dnevnika s kolačnim natpisima dana u tjednu, a snimljen je prema noveli *Iz dnevnika maloga Perice* zagrebačkog pjesnika i pripovjedača Vjekoslava Majera. Sniman na autentičnim zagrebačko gornjogradskim lokacijama te u okolini (Samobor), *Tko pjeva zlo ne misli* je absolutni klasik hrvatske kinematografije, kojeg je Društvo hrvatskih filmskih kritičara proglašio najboljim hrvatskim filmom ikada.

Datumi održavanja programa:

- **9. 12. 2016. (petak) u 12,30 sati**
- **22. 3. 2017. (srijeda) u 9,00 sati**

GENIJALNI MLADI UM (A Brilliant Young Mind aka X+Y, Velika Britanija, 2014.)

Režija: Morgan Matthews

Scenarij: James Graham

Uloge: Asa Butterfield, Rafe Spall, Sally Hawkins

Producija: Origin Pictures, Minnow Films, Head Gear Films

Distribucija: Discovery Film & video

Trajanje: 111'

Nathan je povučeni dječak s dijagnozom blagog autizma. Iznimne inteligencije, Nathan se teško uklapa u društvo, a jedinu emocionalnu povezanost uspijeva ostvariti sa svojim ocem. Kada otac pogine u automobilskoj nesreći, Nathan se potpuno zatvara u svoj svijet iz kojeg ga ne uspijeva izvući ni njegova strpljiva majka. Međutim, kako dječak ima poseban dar za brojeve, stvari se pomalo mijenjaju kada Nathana počinje podučavati nekonvencionalni prof. Humphrey koji i sam ima problema s uklapanjem u okolinu. Uz pomoć svog mentora, Nathan uspijeva ući u britansku nacionalnu matematičku ekipu. Kada Nathan otiđe na kvalifikacije za matematičku Olimpijadu u Taipei, upoznati će vršnjake koji su po mnogočemu slični njemu, a kada sretne mladu kinesku matematičarku Zhang Mei, otkriti će i čari prve ljubavi, što će ga navesti da preispita i svoj disfunkcionalni odnos s majkom.

Genijalni mladi um prvi je dugometražniigrani film britanskog redatelja, Morgana Matthews. Ideju za svoj prvijenac proizašla je iz dokumentarca *Beautiful young minds* koji je Matthews snimio 2007. o britanskoj reprezentaciji koja je nastupala na Međunarodnoj matematičkoj olimpijadi.

Međutim, *Genijalni mladi um* nije samo film koji se bavi nadprosječnom inteligencijom i autizmom već i prihvaćanjem i prevladavanjem vlastitih nedostataka i nesigurnosti. Iako bi na kraju filma očekivali Nathanova pobjedu na matematičkoj Olimpijadi, redatelj se odlučio za manje konvencionalni završetak, dajući prednost Nathanovom emocionalnom otvaranju i zbljižavanju s majkom, a ne intelektualnom trijumfu neprilagođenog genijalca. U filmu se pored odličnog glavnog glumca, mladog Ase Butterfielda, pojavljuju i afirmirani britanski glumci među kojima prednjači Sally Hawkins u ulozi Nathanove majke.

Datumi održavanja programa:

- **23. 11. 2016. (srijeda) u 9,00 sati**
- **22. 12. 2016. (četvrtak) u 12,30 sati**
- **17. 3. 2017. (petak) u 12,30 sati**
- **11. 4. 2017. (utorak) u 14,00 sati**

DJECA TRANZICIJE (Hrvatska, 2014.)

Režija: Matija Vukšić

Scenarij: Matija Vukšić

Produkcija: Factum

Distribucija: Factum

Trajanje: 82'

Djeca tranzicije je dokumentarni film koji prati odrastanje Davida, Natalije, Lane i Marte. Nakon izvrsnog nastupa pred skautima nogometnog kluba Barcelona, osmogodišnji David, kojeg su mediji prozvali Messijem iz Slavonskog Broda, nestrpljivo očekuje pozivnicu za nogometni kamp - La Masia. Oko tog komada papira izgrađeni su snovi o budućnosti Davida, ali i cijele njegove petročlane obitelji. Jedanaestogodišnja Natalija dolazi iz skromnog okruženja. Ona ne posjeduje smartphone i druge pomodne stvari zbog čega ju njene školske kolege maltretiraju te je primorana promijeniti školu. Šestogodišnja Lana provodi dane presvlačeći se, šminkajući, plešući i igrajući igrice na mobitelu. Živi u vili i ima pun ormara garderobe s potpisom i ne želi u školu. Petnaestogodišnjoj Marti tinejdžersko doba ispunjeno vršnjačkim nasiljem u školi i na društvenim mrežama postalo je neizdrživo...

Djeca tranzicije donose nam četiri različite priče o životu u današnjoj Hrvatskoj. Međutim, postoji zajednička crta koja ih spaja, a to je poimanje uspjeha i neuspjeha u našem okruženju. Novac, estrada i nogomet su utjelovljenje uspjeha, a oni koji se ne uklope u tu sliku ostaju na marginama, isključeni i nepopularni, što nažalost dovodi i do tragičnih ishoda, kao u Martinom slučaju. Iako je sam Vukšić izjavio da se u filmu htio fokusirati na posljedice koje najmlađi danas imaju zbog odrastanja u nesređenom društvu, njegov je pristup i komentar priča koje se odigravaju pred kamerom vrlo suptilan, a pomni i promišljeni kadrovi govore, na trenutke, više nego sami akteri u filmu. *Djeca tranzicije* je film koji nikoga neće ostaviti ravnodušnim i koji je istinski dokument našeg doba.

Datumi održavanja programa:

- **18. 11. 2016. (petak) u 9,00 sati**
- **21. 12. 2016. (srijeda) u 12,30 sati**
- **28. 2. 2017. (utorak) u 9,00 sati**
- **7. 4. 2017. (petak) u 12,30 sati**

SUFRAŽETKINJE (Suffragette, Velika Britanija, 2015.)

Režija: Sarah Gavron

Scenarij: Abi Morgan

Uloge: Carey Mulligan, Anne-Marie Duff, Helena Bonham Carter

Produkcija: Ruby Films, Pathé, Film4

Distribucija: Pa-dora

Trajanje: 106'

Mlada Maud radi težak i iscrpljujući posao u praonici rublja. Njene muške kolege rade manje i bolje su plaćeni dok su Maud i njene kolegice potplaćene i predmetom zlostavljanja od strane bezobzirnog i okrutnog šefa. I u privatnoj sferi Maud je u nezavidnoj poziciji. Živi sa suprugom Sonnyem u derutnom stanu te se, nakon cijelodnevnog posla u praonici, mora brinuti o njemu i sinčiću koji je često bolestan. Kada Maud upoznaje malu skupinu sufražetkinja, odlučuje im se pridružiti u njihovoj borbi za bolje radne uvjete ali i općenito bolju poziciju u društvu. Međutim, njeno djelovanje ne nailazi na razumijevanje njene sredine. Izložena je šikaniranjem na poslu a ni njen suprug nikako ne prihvata njen angažman jer smatra da ga Maud svojim ponašanjem sramoti.

Redateljica Sarah Gavron snimila je važan aktivistički film koji vjerno pokazuje borbu za ženska prava koja se vodila u Ujedinjenom Kraljevstvu početkom 20. stoljeća. Iako film ima uporište u stvarnim, povijesnim, događajima, autorice u središtu filma nisu stavile poznate sufražetkinje kao primjerice legendarnu Emilie Pankhurst, već fiktivni lik obične žene, pripadnice niže, radničke, klase. Naime, redateljicu Sarah Gavron i scenaristica Abi Morgan prilikom istraživanja građe za film naišle su na priče mnogobrojnih žena iz radničke klase koje su se borile za pravo glasa pa je lik Maud nastala po modelu jedne od tih, povijesti, nepoznatih žena. Na taj način autorice ne žele prikazati perspektivu odozgo, iz samih redova vodstva sufražetkinja koje su često bile pripadnice privilegirane klase, već film nudi pogled odozdo, iz kuta gledišta pripadnica nižih, manje obrazovanih slojeva koje su zbog toga bile dodatno potlačene i rodno diskriminirane.

Datumi održavanja programa:

- **9. 11. 2016. (srijeda) u 12,30 sati**
- **6. 12. 2016. (utorak) u 14,00 sati**
- **8. 3. 2017. (srijeda) u 9,00 sati**
- **6. 4. 2017. (četvrtak) u 12,30 sati**

MUSTANG (Mustang, Francuska / Njemačka / Turska / Katar, 2015.)

Režija: Deniz Gamze Ergüven

Scenarij: Deniz Gamze Ergüven, Alice Winocour

Uloge: Güneş Nezihe Şensoy, Doğa Zeynep Doğuşlu, Elit İşcan

Produkcija: CG Cinéma, Bam film

Distribucija: Zagreb Film Festival

Trajanje: 97'

Zadnji je dan škole i početak ljetnih praznika. U Katsamonu, malom selu u sjevernoj Turskoj pored Crnog mora, pet sestara se na putu prema kući poigraju s dječacima u moru. Međutim, bezazlena dječja igra kasnije prouzrokuje sablazan u njihovom selu pa djevojke, koje žive s bakom u kući njihova strica, najprije budu oštro kažnjene, a potom zatočene u veliku kuću. Uz pomoć rođakinja, djevojke bivaju podvrgnute preodgoju koji je usmjeren ka učenju vještina koji je tradicionalni patrijarhat namijenio ženama. Nakon što djevojke prođu potrebnu obuku za brak, baka preuzima na sebe zadaću da uda jednu po jednu sestru. Kada se to i počinje dešavati, najmlađa Lale čvrsto odluči da ne želi takvu sudbinu za sebe i odlučuje poduzeti sve što je potrebno da se izbori za svoju slobodu i neovisnost.

Mustang je debitantski dugometražni film Deniz Gamze Ergüven redateljice turskih korijena školovane u Francuskoj. U svom impresivnom filmu ona prikazuje život u patrijarhalnoj, ruralnoj Turskoj iz perspektive pet djevojaka koje se opiru tradicionalno nastrojenoj sredini i ulozi koja im je u istoj namijenjena.

Film karakterizira linearno pripovijedanja čime se želi pocrtati monotonost svakodnevnog života djevojaka kojima je svaki dan isti. Zanimljivo je i suprotstavljanje vanjskog svijeta i života unutar četiri zida koji se pojavljuje u filmu i koji jasno prikazuje prirodu rodnih odnosa u tradicionalnom turskom društvu. *Mustang* na suptilan, ali nedvojben način, prenosi poruku borbe za rodnu ravnopravnost. Pored snažne socijalne poruke film krase poetični kadrovi te prirodna gluma mladih protagonistica.

Datumi održavanja programa:

- **17. 11. 2016. (četvrtak) u 12,30 sati**
- **16. 12. 2016. (petak) u 14,00 sati**
- **7. 3. 2017. (utorak) u 9,00 sati**
- **5. 4. 2017. (srijeda) u 12,30 sati**

AMY (Amy, Velika Britanija, 2015.)

Režija: Asif Kapadia

Producija: On The Corner Films, Universal Music

Distribucija: Blitz film i video

Trajanje: 128'

Ovaj Oskarom nagrađen dokumentarac donosi nam priču o britanskoj pjevačici, Amy Winehouse, koja je tragično preminula u 27. godini. U filmu pratimo njen uspon, od prvih pokušaja u ranim tinejdžerskim godinama, pa sve do planetarnog uspjeha koji joj je donio svjetsku slavu ali i problematične veze te neuredni život, u kojem su glavnu ulogu preuzele droga i alkohol. Živeći pod povećalom javnosti i medija Amy Winehouse je, nakon vrtoglavog uspjeha, doživjela potpuni emocionalni krah koji je doveo i do njenog tragičnog kraja.

Autor filma pokušao je ovim filmom prikazati intimnu stranu Amy Winehouse. Posebni aduti filma, su neobjavljene video snimke Amy Winehouse na kojima vidimo pjevačicu u njenim privatnim trenucima kada nije bila u javnom fokusu. Prikazivanje Amy u intimnom okruženju, u kojem je i stvorila svoju glazbu i stihove, interesantno je kako za njene poklonike tako i za one koji nisu upoznati s njenim likom i djelom.

Kroz intimnu i tragičnu priču Amy Winehouse redatelj Asif Kapadia uspio je ujedno ispričati i priču o današnjem svijetu showbusinessa kao jednoj od najokrutnijih sredina u kojoj je ostvarivanje profita prioritet u odnosu na nečije zdravlje pa čak i život. Iako u filmu Amyin otac i suprug nisu prikazani u nimalo pozitivnom svjetlu (štoviše dalo bi se zaključiti da i oni snose dio odgovornosti za njenu preranu smrt) jasno nam je da je, za Amy, bila kobna nemogućnost da se odupre onima koji su na njoj samo htjeli zaraditi. U tom pogledu posebno su potresne snimke njenog posljednjeg nastupa. „Uspjeh je“, govori u filmu Amy, „za mene mogućnost da radim što ja hoću, s kim hoću i kako hoću“. Nažalost, Amy Winehouse nije imala dovoljno snage ni podrške izboriti se za tako što.

Datumi održavanja programa:

- **11. 11. 2016. (petak) u 12,30 sati**
- **15. 12. 2016. (četvrtak) u 12,30 sati**
- **24. 2. 2017. (petak) u 12,30 sati**
- **23. 3. 2017. (četvrtak) u 14,00 sati**

RITAM LUDILA (Whiplash, SAD, 2014.)

Režija: Damien Chazelle

Scenarij: Damien Chazelle

Uloge: Miles Teller, J.K. Simmons, Melissa Benoist

Produkcija: Bold Films, Blumhouse Productions, Right of Way Films

Distribucija: Continental film

Trajanje: 107'

Andrew Neiman je ambiciozni mladi jazz svirač bubnjeva koji se želi probiti na sam vrh elitnog glazbenog konzervatorija. Progonjen činjenicom što mu je otac neuspješni pisac koji radi kao profesor engleskog jezika, Andrew žudi za tim da postane jedan od najboljih bubnjara na svijetu. Voditelj vrhunskog jazz banda u školi je Terence Fletcher, profesor koji koristi neobične i nimalo pedagoške metode, ali je poznat i po svom vršnom učiteljskom talentu koji zahtjeva od svojih učenika apsolutnu predanost glazbi. Fletcherova je glavna motivacija u životu da stvori novog Charlieja Parkera, a to se, prema njegovom mišljenju, dobija jedino bespoštednim metodama i surovom disciplinom. Radi postizanja svoga cilja Fletcher neće prezati ni od fizičkog nasilja kao ni podlih psiholoških igara. Kada Fletcher dovede mladog Andrewa u svoj bend to će zauvijek promijeniti mladičev život. Andrewov naum da se zacrtanom cilju posveti do krajnjih granica koje ne trpe nikakve distrakcije sa strane, vrlo će brzo prerasti u opsesiju, a nemilosrdnost učitelja gurnut će ga do ruba vlastitih fizičkih i psihičkih mogućnosti...

Ritam ludila jedan je od najhvaljenijih filmova iz 2014. godine. Dobitnik je Zlatnog globusa i tri nagrade Oscar (posebno valja istaknuti Oscar za najbolji sporednu ulogu J.K. Simmonsa).

Kroz film se provlače vrlo interesantne teze i pitanja. Da li je za umjetničku izvrsnost potrebno prijeći granice vlastite izdržljivosti? Da li bespoštedne metode i disciplina stvaraju izuzetne umjetnike? Stoga, je priča o poznatom jazz glazbeniku, Charlie Parkeru, koju u jednom trenutku prepričava Fletcher, ključna za sam film. Pravi talenti nikada ne odustaju, smatra Fletcher, pa je tako učenike potrebno gurati dalje nego se od njih očekuje. *Ritam ludila* maestralno je režiranigrani film kojeg karakteriziraju krupni planovi, zumovi i dinamična montaža koji s glazbom čine savršenu cjelinu. Posebno se ističu muzički dijelovi filma koje Chazelle režira kao da i sam dirigira jazz sastavom. Interesantno je napomenuti da je glavni glumac, Miles Teller, sve glazbene scene odradio u potpunosti sam, bez dublera. Naime, mladi glumac bubenja od svoje 15. godine, a za film je uzeo dodatne lekcije u trajanju od dva mjeseca pa su tako kapljice krvi koje u jednoj sceni vidimo da kapaju po bubnjevima u potpunosti autentične.

Datumi održavanja programa:

- **25. 11. 2016. (petak) u 12,30 sati**
- **14. 12. 2016. (srijeda) u 12,30 sati**
- **21. 3. 2017. (utorak) u 14,00 sati**
- **12. 4. 2017. (srijeda) u 12,30 sati**

Kako se prijaviti za Školu u kinu?

Prijave za Školu u kinu mogu se izvršiti na broj telefona **091/555 8447**, svakim radnim danom od 08:00 do 16:00 sati, ili na e-mail: barbara.zupicic@art-kino.hr.

U slučaju da škole iskažu povećani interes za pojedini program moguće je organizirati održavanje programa i u drugim terminima, uz prethodni dogovoru sa školama.

Za svaki pojedini termin imamo 220 slobodnih mjesta za učenike/ce i profesore/ice.

Program sufinanciraju Grad Rijeka, Hrvatski audiovizualni centar i Europa Cinemas.

Ulag na sve projekcije je besplatan.